

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.2

Szerző:

Cím: **Községi jövedelemadót akar életbeléptetni a főváros**

Forrás:

OMKE

Hely

Idő

"1924"

Személy

Bp

(Hely)

1924. 11. 22.

szám alapján 25,162.000 koronát tesz ki. Hozzáadva ezt az összeget a társulati adó előbb kiszámított végösszegéhez, összesen 112,627.000 koronát tesz ki a társulati és a jövedelemadók összege, vagyis egy aránylag nem túlságosan magas nyereségnél is

lényegesen többet, mint az adóalap.

És ennél az adókievítésnél még nem érvényesül a szanalási törvénynek az a korlátozása, hogy 75%-nál senki sem fizethet több egyenesadót, mert értesülésünk szerint ezt a 75%-ot csak abban az esetben alkalmazzák, ha az aranykoronában számítatik ki. Ennek a mérskelésnek csak akkor volna helye, ha a 30.000 aranykorona nyereség 22.500 aranykorona adónál többet fizetne, ami más szavakkal kifejezve annyit tesz, hogy a 105 millió papírkoronás nyereség adója 382.500.000 korona volna. Ez tudniillik a 75%-os adómegterhelés.

Amikor tehát az adózókat már az állam oldaláról is éppen eléggé súlyos adók terhelik, Budapest Székesfőváros sem takarékoskodik a maga adórendelkezéseivel. A szanalási törvényben nyert felhatalmazás alapján a belügyminiszter kiadott ugyan a Budapesti Közlöny 1924 okt. 7-iki számában egy rendeletet, amely a községek háztartásának rendezéséről szól. Ez a rendelet kimondja azt, hogy *egyetlen község vagy város sem szedhet a társulati, ház-, föld- stb. egyenesadót után 50%-nál magasabb*

pótlékokat. Egyidejűleg értesítik a minisztérium, a kerületi előljáróságok adószámviteli osztályait arról, hogy 50% községi pótlékokat vessenek ki a most folyó társulati és egyéb adókievítéseknél. Budapest Székesfőváros erre a minisztériummal ellenkező utasítást ad, kimondván, hogy a fizetési meghagyásoknál a jövőben is 60% községi pótládó állítandó be. Egyidejűleg pedig a belügyminisztériumhoz fordult, kérve ennek az eljárásának az utólagos jóváhagyását. A belügyminisztérium természetesen nem tudja, hogy mit csináljon és a

Községi jövedelemadót akar életbeléptetni a főváros

A társulati és jövedelemadók összege meghaladja az adóalapot — Törvényellenes adópótlékok — Budapest szembehelyezkedik a belügyminiszterrel

Budapest Székesfővárosa is hozzájárult ahhoz, hogy a maga háztartását szanalja. Ehez a szanaláshoz most már adva volt a jólismert recept: a kiadások csökkentéséről természetesen szó sem lehet, ellenben minél nagyobb mértékben emelni kell a bevételeket.

A budapesti adózók, s ezek között első sorban a kereskedők és iparosok azonban sokkal nagyobb nyugalommal néznek a székesfővárosi adóemelések elé, mint amilyenell ez előtt néhány hónappal az állami adókievitéseket fogadták. Az állam szanalásának túlgyors tempója ugyanis annak idején a tönkremenéssel fenyegette az adózókat, igen súlyos gazdasági krízissel a kereskedelmet és az ipart. Az új városi adópótlékolások és Budapest Székesfőváros új adópolitikája ilyen veszélyeket nem rejt magába. Az adózók ugyanis már úgys tönkrementek, a gazdasági krízis már úgys bekövetkezett: sok veszteni valójuk nincs már a budapesti adózóknak.

Ennek a lapnak hasábjain többiben közöltük már a társulati adók kievitésére vonatkozó példákat. A legújabb fizetési meghagyások alapján az alábbiakban még csak egy példát sorolunk fel igazolásul annak, hogy ez a mostani adókievitési rendszer tovább nem tartható fenn.

A társulati adó alanya, mondjuk pld., hogy közkereseti társaság 1923-ban 105 millió papírkorona nyereséget ért el és ezután kell a mostani fizetés alapján adót fizetnie. Feltéve azt, hogy a vállomását elfogadták, az adózás a következőképen alakul:

A 105 millió papírkorona 3500-zal osztva 30.000 aranykoronának felel meg. Ezután fizetendő társulati adó (10%) 3000 aranykorona, községi pótládó (a társulati adó 60%-a) 1800 aranykorona, kamarai illeték (a társulati adó 10%-a) 300 aranykorona, útládó (a társulati adó 1%-a) 45 aranykorona, összesen 5145 aranykorona.

Ezt az aranykorona mennyiséget a 17.000-es szorzókulccsal kell papírkoronába átszámítani, amiből rájövünk arra, hogy az illető cég társulati adója pótlékokkal együtt 87,465.000 koronát tesz ki. Ez a szám azonban természetesen csak a társulati adóra vonatkozik. Ezenkívül azonban a cég két tulajdonosa még jövedelemadót is fog fizetni. Ez az adó viszont a következőképen alakult:

A 30.000 aranykorona nyereségből a társulati adó levonása után 24.855 aranykorona marad, amit ketten egyenlő részben osztanak fel és mindegyik cégtulajdonos 12.400 aranykorona állítólagos jövedelmet kap. Ennek az összegnek jövedelemadója 680 aranykorona, vagyis a két cégtulajdonosnál együttvéve összesen 1360 aranykorona jövedelemadó.

Már most számítsuk ehhez a jövedelemadóhoz hozzá azt a 10%-os pótlékokat, amelyet Budapest Székesfőváros a jövedelemadó után is be akar most szedni s ebben az esetben 1496 korona újabb adóhoz jutunk, ami a 17.000-es szorzó-

pénzügyminisztériumtól kér véleményyt. Az adózó megint csak nem tudja, hogy mit csináljon, mert elvégre neki csak a belügyminisztérium rendeletének kellene engedelmesskednie. Ezen az alapon tehát csak 50% községi pótládót kellene fizetnie, de viszont lehetséges, hogy a le nem rótt 10% erejéig Budapest foglaltatni fog, s ha már végrehajtást nem is vezet, de mindenesetre a foglalási költségeket is meg kell fizetni.

Ezen a csekélységen felül azonban elhatározza Budapest Székesfőváros azt is, hogy az összes magyarországi városok közül jó példával fog előljárni és élve a szanalási törvényben foglalt felhatalmazással,

engedélyt kér az illetékes minisztériumoktól önálló községi jövedelmi adó életbeléptetésére.

Ennek a jövedelmi adónak a kulcsát 10%-ban tervezi megállapítani az állam jövedelemadó összege után, ami már most annyit jelent, hogy a jövedelemadó kulcsai Budapest maximumán 44%-ig fognak emelkedni. A helyzet tehát Budapestén az lett, hogy a társulati és egyéb, községre pótlékolható egyenesadók 10%-kal több pótlékokat fizetnek, mint a vidéken és a jövedelemadó kulcsai is 10%-kal magasabak lesznek a vidékieknél.

Az egyenlő adóztatás elvét tehát Budapest gyakorlatilag így kívánja megoldani. Mindenesetre nagyon helyes várospolitikai eljárás ez abból a szempontból, hogy Budapest lakosságának száma rövid időn belül rohamosan csökkenthető legyen.

Az OMKE memorandumban kérte a pénzügyminisztériumot, hogy ne járuljon hozzá Budapest Székesfőváros egyéni adóemeléseéhez. Mindenesetre azonban célszerű lenne, ha maga a főváros is megfontolná a maga intézkedéseit még azoknak keresztülvitele előtt.